Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-2 У 17007/16
Дана 27.04.2018.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Мире Василијевић и Вере Маринковић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А., са седиштем у ..., ..., против туженог Министарства унутршњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе за управне послове у Београду, ради поништаја решења 03/9/3-226-1924/16 од 07.10.2016.године, у предмету регистрације возила, у нејавној седници већа одржаној дана 27.04.2018. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Полицијске управе у Крагујевцу 03/24/5 број 226-KG096-RP/16 од 19.07.2016.године, којим је одбијен захтев тужиоца за издавање саобраћане дозволе за возило рег. број ... по основу промене власништва возила, као неоснован.

У тужби, поднетој овом суду дана 28.11.2016.године, тужилац је оспорио законитост решења туженог због неправилне примене Закона о безбедности саобраћаја на путевима, Правилника о регистрацији моторних и прикључних возила, Закона о

привредним друштвима и Закона о општем управном поступку. Навео да је уз захтев за промену података у саобраћајној дозволи, односно за издавање нових, приложио све потребне доказе да је постао власник предметног возила по основу промене правне форме предузетничке радње у друштво са ограниченом одговорношћу, и то: одлуку о оснивању друштва са ограниченом одговорношћу од 04.07.2016.године, оверену код Основног суда у Крагујевцу под Ов1.бр.10623/2016, одлуку о наставку обављања делатности у форми друштва са ограниченом одговорношћу од 04.07.2016.године, оверену код Основног суда у Крагујевцу Ов1.бр.10673/2016, решење АПР-а БП 71556/2016 од 06.07.2016.године о брисању привредног субјекта Б.Б. предузетника В.В. и наставку обављања делатности у форми привредног друштва: А.А. са седиштем у ..., ..., матични број ..., решење АПР-а БД 54812/2016 од 06.07.2016. године о оснивању А.А. са седиштем у ..., као и саобраћајне дозволе за аутобусе. Тужилац сматра да су се, променом правне форме предузетничке радње чији је правни следбеник тужилац, стекли услови да се на име тужиоца региструје аутобус који је предмет захтева. Предложио је да суд тужбу уважи оспорено решење поништи и предмет врати на поновно одлучивање. Трошкове је тражио.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списа ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из образложења оспореног решења и стања у списима предмета произлази да је ожалбеним решењем одбијен захтев тужиоца за издавање саобраћајне дозволе за возило рег. ознаке ... по основу промене власништва, јер тужилац није доставио доказ о власништву предметног возила, у смислу члана 5. став 1. и став 4. тачка 5. Правилника о регистрацији моторних и прикључних возила. Тужени налази да уз захтев приложена решења Агенције за привредне регистре бр. БП 71556/2016 и БП 54812 од 06.07.2016. године, као и одлука о оснивању друштва са ограниченом одговорношћу од 04.07.2016.године, оверена код Основног суда у Крагујевцу под Ов1. бр. 10673/2016, као и одлука о наставку обављања делатности од 04.07.2016.године, не представљају доказ да је тужилац постао власник предметног возила. Стога је тужени орган, позивајући се на одредбе члана 270. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, члана 5. став 4. тачка 5. и члана 6. Правилника о регистрацији моторних и прикључних возила, одбио жалбу тужиоца изјављену проив првостепеног решења од 19.07.2016. године, на основу члана 230. Закона о општем управном поступку.

Одредбом члана 270. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“, бр. 41/09...9/16) прописано је да се моторно, односно прикључно возило уписује у јединствени регистар и издаје се саобраћајна дозвола и регистарске таблице, на захтев власника ако су испуњени следећи услови: 1) да постоје докази о пореклу и власништву возила у писаној форми, као и измиреним

прописаним трошковима за регистрацију возила, као и пореске и царинске обавезе за то возило; 2) да је на техничком прегледу утврђено да је возило технички исправно, односно да је издато уверење о испитивању појединачно произведеног или преправљеног возила којим се утврђује да возило испуњава прописане услове.

Правилником о регистрацији моторних и прикључних возила („Службени гласник РС“, бр. 69/10, ...и 95/15) у члану 5. прописано је да се регистрација возила врши уписом у регистар на основу захтева за издавање саобраћајне дозволе, односно регистрационе налепнице који подноси власник возила на Регистрационом листу за моторно-прикључно возило (став 1.). Уз захтев из става 1. овог члана прилаже се, између осталог, и доказ о власништву, односно пореклу возила, ако се возило први пут уписује у регистар или приликом промене власништва и доказ о власништву и пореклу мотора возила који је накнадно уграђен у возило, као и доказ о правном основу за коришћење возила (став 4. тачка 5.). Члана 6. став 1. истог Правилника прописано је између осталог, да се упис у јединствени регистар возила неће извршити, односно неће се издати регистациона налепница: ако захтев, односно Регистрациони лист за поторно – прикључно возило садржи нетачне податке или је непотпун, односно ако нема одговарајуће прилоге из члана 5. став 4. овог правилника.

Законом о привредним друштвима (“Службени гласник РС”, број 36/11,... и 5/15) у члану 44. прописано је да имовину друштва у смислу овог закона чине ствари и права у власништву друштва, као и друга права друштва (став 1.). Основни (регистровани) капитал друштва је новчана вредност уписаних улога чланова друштва у друштво која је регистрована у складу са законом о регистрацији (став 3.). Чланом 45. истог закона прописано је да улози у друштво могу да буду новчани и неновчани и изражавају се у динарима (став 1.). Неновчани улози могу бити у стварима и правима, ако овим законом за поједине форме друштава није другачије одређено (став 3.).

Одредбом члана 92. став 1. Закона о привредним друштвима прописано је да предузетник може донети одлуку о наставку обављања делатности у форми привредног друштва, при чему се сходно примењују одредбе овог закона о оснивању дате форме друштва, а ставом 3. истог члана закона, на основу одлуке из става 1. овог члана врши се истовремено брисање предузетника из регистра привредних субјеката и регистрација оснивања привредног друштва из става 1. овог члана које преузима сва права и обавезе предузетника настале из пословања до тренутка оснивања тог привредног друштва.

Полазећи од цитираних прописа и утврђеног чињеничног стања, да тужилац уз захтев није поднео доказ о власништву предметног возила, као и да власништво на предметном возилу не представља право предузетника настало из пословања у смислу члана 92. став 3. Закона о привредним друштвима, по оцени суда, правилно је тужени орган одбио жалбу тужиоца, налазећи да је првостепени орган, правилном применом материјалног права, одбио захтев тужиоца за издавање саобраћане дозволе за возило рег. број .... Тужени орган је оспореним решењем правилно одлучио и дао јасне и довољне разлоге за своју одлуку, правилном и потпуном оценом навода жалбе у складу са чланом 235. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), које у свему прихвата и суд.

Суд је ценио наводе тужбе да је тужилац правни следбеник Б.Б. предузетника и да је власник предметног возила, с обзиром да је само промењена форма привредног субјекта који обавља исту делатност, па је нашао да овај навод није основан. Ово стога што из стања у списима, приложене документације уз захтев тужиоца за издавање саобраћајне дозволе за наведено возило, не произлази да имовину тужиоца- друштва са ограниченом одговорношћу чини и предметно возило, као неновчани улог члана друштва, нити се у списима налази одлука о повећању капитала друштва уносом истог у његову имовину, у смислу цитираних одредаба чл. 44. и 45. Закона о привредним друштвима.

Са изложеног, Управни суд је нашао да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, па је на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Тужилац је тражио трошкове управног спора, али с обзиром да није успео у спору, суд је на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 27.04.2018.године, I-2 У 17007/16

Записничар
Снежана Томић, с.р.

Председник већа- судија
Олга Петровић, с. р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МС